

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/55/2015
Identifikačné číslo spisu:	6113010105
Dátum vydania rozhodnutia:	18.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6113010105.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Gabriely Šimonovej na verejnom zasadnutí 18. januára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného Mgr. V. K., pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T 4/2013, o dovolaní obvineného Mgr. V. K., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. E. B., advokáta v Banskej Bystrici a o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014 a v konaní, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 15, § 16, § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/, v spojení s ustanovením § 138 písm. b/, písm. h/, § 238 Trestného zákona v neprospech obvineného Mgr. V. K..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014, s a z r u š u j e.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Žiline s a p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu z n o v u p r e r o k o v a l a r o z h o d o l.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 10. júna 2013, sp. zn. 1T 4/2013, bol obvinený Mgr. V.

K., uznaný za vinného z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/ ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, § 138 písm. b/ Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

1/ v dobe od 9. marca 2001 do 25. novembra 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu W. V. a.s., W. XX, B. - V., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 51-24 K 78/00 zo dňa 3. apríla 2000, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v W., a.s. - pobočka O. O. v celkovej výške 331 939,19 € (10 000 000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. X, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len „D.“) vedený v V. O., a.s. O., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v E. R. O., a.s. O., a to na základe 31 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty W. V., a.s., W. XX, B. - V., IČO: XX XXX XXX, ktorými síce dosiahol zisk vo výške 148 062 € (4 460 541,36 Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 15. júla 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 331 939,19 € (10 000 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 333 239,29 € (10 039 167 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odpata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 15. júla 2009, teda, že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 829,85 € (25 000,06 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 333 239,29 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., na účet úpadcu bola dňa 25. novembra 2009 zaslaná len časť kúpnej ceny vo výške 82 985 €, pričom zostávajúce finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zák. č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi W. V., a.s., W. XX, B. - V., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 248 954,19 € (7 499 993,93 Sk),

2/ v dobe od 15. februára 2006 do 16. júla 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu D., spol. s r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 36K/210/2002 zo dňa 9. decembra 2003 aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v I. O., a.s. - pobočka O. O. v celkovej výške 46.471.49 € (1 400 000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. X, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len D.) vedený v V. O., a.s. O., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX a to na základe 14 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty D., spol. s r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, ktorými síce dosiahol zisk vo výške 5 607,08 € (68.918.90 Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. júla 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 46 471,49 € (1 400 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 46 657,38 € (1 405 600 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odpata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. júla 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov

uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 352,41 € (10 616,70 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu do 16. júla 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 46 657,38 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zák. č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi D., spol. s r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 46 471,49 € (1 400 000 Sk),

3/ v dobe od 15. júna 2006 do 14. júla 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu J. I. G., s.r.o., V. XXX/X, Y, IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 47-24 K 42/01 zo dňa 28. apríla 2006 aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnené investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo B., a.s. - pobočka Z., resp. z účtu úpadcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v W., a.s. - pobočka Y. v celkovej výške 682 135,03 € (20 550 000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. X, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX., (ďalej len D.) vedený v V. O., a.s. O., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX a to na základe 17 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty J., s.r.o., V. XXX/X, Y, IČO: XX XXX XXX, ktorými síce dosiahol zisk 53 299,53 € (605 701,60 Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. júla 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 682 135,03 € (20 550 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 684 863,57 € (20 632 200 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. júla 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 5 172,86 € (155 837,58 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 684 863,57 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou i prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zák. č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi J. I. G., s.r.o., V. XXX/X, Y, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 682 135,03 € (20 550 000 Sk),

4/ v dobe od 11. apríla 2007 do 24. novembra 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu G. B. I., a.s., G. D., XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len G., a.s.), ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 27-24 K 341/97 zo dňa 23. marca 2007, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnené investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú. XXX XXX XXX/XXXX vedený v E., a.s. pobočka O. O. v celkovej výške 2 240 589,53 € (67 500 000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. X, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX., (ďalej len D.) vedený v V. O., a.s. O., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX, resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v

E. R. O., a.s. O. a to na základe 34 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty G., a.s. (ďalej len G., a.s.), G., IČO: XX XXX XXX, ktorými síce dosiahol zisk 119 449,07 € (3 598 541,70 Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. júla 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 2 157 604,73 € (65 000 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 2 166 235,15 € (65 260 000 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. júla 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 8 630,42 € (260 000 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu na základe splátkového kalendára, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 2 166 235,15 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti D. a na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 24. novembra 2009 odkúpil SKP opätovne ďalšiu novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 82 984,80 € (2 500 000 Sk) s dátumom splatnosti 23. decembra 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 83 185,35 € (2 506 042 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky vystaviteľovi na bankový účet č. XXXX-XXXXXXXXXX/XXXX do 25. novembra 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 83 185,35 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zák. č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi G. B. I., a.s. (ďalej len G., a.s.), G. D. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 2 240 589,53 € (67 500 000 Sk).

Za to súd uložil obvinenému Mgr. V. K. podľa § 237 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, § 46 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň obvinenému Mgr. V. K. podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávať funkciu správcu konkurznej podstaty v trvaní 7 (sedem) rokov a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil nad obvineným Mgr. V. K. aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených (úpadcov) W. V., a.s., W. XX, B. - V., IČO: XX XXX XXX, D., spol. s r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, J. I. G., s.r.o., V. XXX/X, Y., IČO: XX XXX XXX, G. B. I., a.s., G. D. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, čo do výroku o treste v neprospech obvineného Mgr. V. K. (č. l. 2676 spisu), ktoré odvolanie krajský prokurátor dodatočne písomne odôvodnil podaním z 1. augusta 2013 (č. l. 2704 spisu).

Odvolanie podal aj obvinený Mgr. V. K. ihneď po vyhlásení rozsudku, čo do výroku o vine a treste (č. l. 2671 spisu), ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. X. B., advokáta v Banskej Bystrici (č. l. 2722 spisu).

Odvolanie podal aj JUDr. V. B., správca konkurznej podstaty úpadcu W. V., a.s., W. XX, B. - V., IČO:

XX XXX XXX, vo výroku o náhrade škody (č. l. 2702 spisu).

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí rozsudkom z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014, podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 10. júna 2013, sp. zn. 1T 4/2013 a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného Mgr. V. K., uznal za vinného z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 238 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v dobe od 9. marca 2001 do 25. novembra 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu W. V. a.s., W. XX, B. - V., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 51-24 K 78/00 zo dňa 3. apríla 2000, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, resp. § 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX . vedený v W., a.s. - pobočka O. O. v celkovej výške 331 939,19 € (10 000 000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. X, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX., (ďalej len D.) vedený v V. O., a.s. O., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX., resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v E. R. O., a.s. O., a to na základe 31 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty W. V., a.s., W. XX, B. - V., IČO: XX XXX XXX, ktorými síce dosiahol zisk vo výške 148 062 € (4 460 541,36 Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 15. júla 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 331 939,19 € (10 000 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 333 239,29 € (10 039 167 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odpata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 15. júla 2009, teda, že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 829,85 € (25 000,06 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 333 239,29 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., na účet úpadcu bola dňa 25. novembra 2009 zaslaná len časť kúpnej ceny vo výške 82 985 €, pričom zostávajúce finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zák. č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi W. V., a.s., W. 19, B. - V., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 248 954,19 € (7 499 993,93 Sk),

2/ v dobe od 15. februára 2006 do 16. júla 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu D., spol. s.r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 36K/210/2002 zo dňa 9. decembra 2003 aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, resp. § 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 z. z. o správcoch, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v I. O., a.s. - pobočka O. O. v celkovej výške 46.471.49 € (1 400 000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. X, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len D.) vedený v V. O., a.s. O., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX a to na základe 14 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty D., spol. s.r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX., ktorými síce dosiahol zisk vo výške 5 607,08 € (68.918.90,- Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. júla 2009 odkúpil SKP

opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 46 471,49 € (1 400 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 46 657,38 € (1 405 600 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. júla 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 352,41 € (10 616,70 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu do 16. júla 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 46 657,38 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zák. č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi D. spol. s.r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX., škodu vo výške 46 471,49 € (1 400 000 Sk),

3/ v dobe od 15. júna 2006 do 14. júla 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu J. I. G., s.r.o., V. Y., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 47-24 K 42/01 zo dňa 28. apríla 2006 aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo B., a.s. - pobočka Z., resp. z účtu úpadcu č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v W., a.s. - pobočka Y. W. v celkovej výške 682 135,03 € (20 550 000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. XXX XX. O., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len D.) vedený v V. O., a.s. O., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX a to na základe 17 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty J. I. G., s.r.o., V. XXX/X, Y., IČO: XX XXX XXX, ktorými síce dosiahol zisk 53 299,53 € (605 701,60 Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. júla 2009 odkúpil W. opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 682 135,03 € (20 550 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 684 863,57 € (20 632 200 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. júla 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 5 172,86 € (155 837,58 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 684 863,57 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou i prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi J. I. G., s.r.o., V. XXX/X, Y., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 682 135,03 € (20 550 000 Sk),

4/ v dobe od 11. apríla 2007 do 24. novembra 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) úpadcu G. B. I., a.s. (ďalej len G., a.s.), G. D., XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 27-24 K 341/97 zo dňa 23. marca 2007, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc uvedenú skutočnosť pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom, neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú. XXX XXX XXX/XXXX vedený v E., a.s. pobočka O. O. v celkovej výške 2 240 589,53 € (67 500

000 Sk) (získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu), ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti D., akciová spoločnosť, V. X, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len D.) vedený v V., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX, resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v E. R. O., a.s. O. a to na základe 34 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim D. a kupujúcim Mgr. V. K. - správca konkurznej podstaty G. B. I., a.s. (ďalej len G., a.s.), G. D.. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, ktorými síce dosiahol zisk 119 449,07 € (3 598 541,70 Sk), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. júla 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 2 157 604,73 € (65 000 000 Sk) s dátumom splatnosti 31. augusta 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 2 166 235,15 € (65 260 000 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. júla 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 8 630,42 € (260 000 Sk) spoločnosť D. poukáže na účet úpadcu na základe splátkového kalendára, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 2 166 235,15 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti D. a na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 24. novembra 2009 odkúpil SKP opätovne ďalšiu novú zmenku vystaviteľa D. za sumu 82 984,80 € (2 500 000 Sk) s dátumom splatnosti 23. decembra 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 83 185,35 € (2 506 042 Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky vystaviteľovi na bankový účet č. XXXX-XXXXXXXXXX/XXXX. do 25. novembra 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 83 185,35 €) už však nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany D., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu, z dôvodu insolventnosti spoločnosti D., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov (slúžiacich na uspokojenie veriteľov) do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení so zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zák. č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok a spôsobil úpadcovi G. B. I., a.s. (ďalej len G., a.s.), G. D.. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 2 240 589,53 € (67 500 000 Sk).

Za to súd uložil obvinenému Mgr. V. K. podľa § 238 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, výkon ktorého bol obvinenému Mgr. V. K. podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmienenčne odložený a zároveň mu určil skúšobnú dobu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 5 (päť) rokov a podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona uložil súd obvinenému aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu správcu konkurznej podstaty vo výmere 7 (sedem) rokov.

Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených úpadcov: W. - V., a.s., W. XX, B. - V., IČO: XX XXX XXX, D., spol. s.r.o., Z. XX, O. O., IČO: XX XXX XXX, J. I. G., s.r.o., V. XXX/X, Y., IČO: XX XXX XXX, G. B. I., a.s., G. D. XX, Y., IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014, podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014, bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d/, § 322 ods. 3 Trestného poriadku a v ustanoveniach § 15 písm. b/, § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ a § 238 Trestného zákona v prospech obvineného Mgr. V. K., a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014 a podľa § 388 ods.

1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Poukázal na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 15 písm. b/ Trestného zákona, § 16 písm. a/ Trestného zákona, § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, § 238 Trestného zákona a v tejto súvislosti uviedol, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní uvedenými zákonnými ustanoveniami dôsledne neriadil.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky zhrnul, že podľa okresného súdu išlo o štyri útoky, ktoré spoločne tvorili úmyselný trestný čin - pokračujúci obzvlášť závažný zločin podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, kým podľa krajského súdu išlo o prečin spáchaný z nedbanlivosti podľa § 238 Trestného zákona. Krajský súd v Žiline sa podľa prokurátora stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa len pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu, nie však s právnym posúdením zisteného skutku ako ho ustálil okresný súd a následne ani s uloženým trestom.

V dôvodoch dovolania uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu, že v konaní obvineného Mgr. V. K. treba vidieť nedbanlivostné konanie a tiež následok zavinený z nedbanlivosti, keď konanie obvineného krajský súd posúdil ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 238 Trestného zákona.

Citoval ustanovenie § 1 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého účelom tohto zákona je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku a ustanovenie § 2 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého cieľom konkurzu a vyrovnania je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku a podľa § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní je správca povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd.

Poukázal na skutočnosť, že obvinený nepovoleným a nezákonným spôsobom investoval peniaze úpadcu z konkurznej podstaty do rizikového obchodu so subjektom, ktorý nemohol zaručiť žiadne garancie pre prípad jeho insolventnosti. Účelom vykonávania funkcie správcu nie je podnikat' s majetkom úpadcu a investovať peniaze získané speňažením majetku úpadcu, ale základným zmyslom konkurzu je uhradiť pohľadávky veriteľov, ktoré úpadca pred vyhlásením konkurzu nebol schopný uhradiť. Podľa zaužívanej praxe správcovia konkurzných podstát ukladajú výťažok zo speňaženia majetku úpadcu na bežných, resp. termínovaných účtoch v bankách. Správca je povinný prísne zvažovať mieru rizika pri nakladaní s finančnými prostriedkami, ktoré mu nepatria, ale ich len spravuje. Investovanie peňazí je pritom nepochybne rizikovejšia operácia ako uloženie peňažných prostriedkov na účte v banke, kde sa ročne pripisujú úroky a prostriedky sú chránené Fondom na ochranu vkladov.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky súhlasil so záverom okresného súdu, podľa ktorého obvinený evidentne nemal záujem čím skôr vyplatiť veriteľov úpadcu, ale mal záujem ďalej zhodnocovať hotovosť úpadcu, pričom ale na taký postup nemal žiadny dôvod, pretože na účte mal veľkú sumu peňazí schopnú pomerne uspokojiť veriteľov a neexistovala žiadna povinnosť, resp. potreba ešte navyšovať majetok úpadcu zmenkovými obchodmi. Takéto svojvoľné podnikanie a dlhodobé oddaľovanie vyplatenia pohľadávok veriteľov, je potrebné nepochybne považovať za porušenie povinnosti spravovať cudzí majetok s odbornou starostlivosťou.

Porušením povinností správcu spôsobil obvinený Mgr. V. K. úpadcom celkovú škodu vo výške 3,2 milióna € a z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že spoločnosť D., a.s. je v konkurze, do ktorého sa prihlásili veritelia s pohľadávkami vo výške 87 milióna €, preto návratnosť akejkoľvek relevantnej sumy peňazí do majetku poškodených úpadcov je vysoko nepravdepodobná.

Podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona je trestný čin spáchaný v nepriamom úmysle, ak páchatel' vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Obvinený Mgr. V. K. svojimi zmenkovými obchodmi

jednoznačne vedome podstupoval riziko straty vložených prostriedkov, pričom z hľadiska posudzovania subjektívnej stránky jeho konania - aj vzhľadom na jeho odborné znalosti a skúsenosti advokáta, je správny záver súdu prvého stupňa, že obvinený si bol nielenže plne vedomý rizika straty vložených peňazí, ale s takýmto možným následkom bol aj uzrozumený.

Konanie správcu konkurznej podstaty a zároveň advokáta, neoprávnené a rizikové investovanie finančných prostriedkov získaných zo speňaženia podstaty (majetku úpadcov) a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcov je typickým konaním založeným na vedomostnej zložke „vedel, že“ v rozpore s ustanoveniami zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, odovzdáva tieto finančné prostriedky do dispozície inému (nebankovej spoločnosti) a bol uzrozumený, že môžu nastať okolnosti - spätné neodkúpenie zmienek ich emitentom, resp. iné skutočnosti, v dôsledku ktorých nemusia byť finančné prostriedky vrátené včas alebo vôbec do podstaty. Ide tu teda o variant vôle, ktorý je odlišný od chcenia. Spôsobenie trestnoprávneho následku nebolo priamym cieľom páchatela - sledoval iný cieľ (zhodnotenie peňazí), ale tiež nie sú pochybnosti o tom, že obvinený ako správca bol uzrozumený s tým, že realizácia tohto jeho cieľa môže viesť k spôsobeniu tohto následku, ktorý aj nastal. U väčšiny úmyselných trestných činov stačí nepriamy úmysel a len u niektorých zákon vyžaduje priamy úmysel, čo je vyjadrené slovami „s cieľom“ (napríklad § 185, § 318, § 319 Trestného zákona).

Poukázal na zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov z 9. decembra 2004, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2005, kde v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 tohto zákona je správca povinný vykonávať správčovskú činnosť s odbornou starostlivosťou, s využitím všetkých svojich skúseností a odborných vedomostí. Ak správca nemá potrebné skúsenosti alebo odborné vedomosti na riadne vykonanie niektorého úkonu správцovskej činnosti, je povinný požiadať o pomoc odborníka; ak vzhľadom na obtiažnosť prípadu by pomoc odborníka nebola účelná alebo hospodárna, je povinný odmietnuť výkon správcovskej činnosti alebo požiadať súd o odvolanie z funkcie v príslušnom konaní podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zák. č. 8/2005 Z. z. peňažné prostriedky podliehajúce konkurzu podľa osobitného predpisu správca uloží na účet v banke s označením príslušnej konkurznej veci. Ak správca vykonáva správčovskú činnosť vo viacerých konkurzných veciach, uloží peňažné prostriedky podliehajúce konkurzu podľa jednotlivých konkurzných vecí na samostatné bankové účty.

Obvinený sa dopustil konania v nepriamom úmysle v zmysle § 15 písm. b/ Trestného zákona, preto skutok mal byť právne posúdený ako pokračujúci obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, teda v súlade s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 10. júna 2013, sp. zn. 1T 4/2013. Ak teda Krajský súd v Žiline rozsudkom z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a sám uznal obvineného vinným z prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku z nedbanlivosti podľa § 238 Trestného zákona, napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vychádza z nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, čím bol naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Rovnopis dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky bol v zmysle § 376 Trestného poriadku doručený na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, ktorý vo svojom vyjadrení z 27. mája 2015 uviedol, že sa s dovolaním generálneho prokurátora Slovenskej republiky v plnom rozsahu stotožňuje.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To 29/2014, čo do výroku o vine a súvisiaceho výroku o treste podal dovolanie aj obvinený Mgr. V. K. písomným podaním z 22. júna 2015, a to prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Františka Vavrača, advokáta v Banskej Bystrici.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 238 Trestného zákona v nadväznosti na ustanovenia § 1 ods. 1, § 2 ods. 2, § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil a prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Namietol, že nie je zrejmé, ktoré rozhodné právo konkurzných zákonov zobral odvolací súd za podklad na posúdenie právnych vzťahov, ktoré sa viažu ku skutkovej podstate trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku § 238 Trestného zákona k splneniu znaku „že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť“ ktoré sú uvedené v napadnutom rozsudku.

Ďalej vytkol súdu prvého stupňa, že z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nevyplýva určitosť a jednoznačnosť rozhodného práva (str. 10, posledný odsek, str. 11 a 12 rozsudku), kde sa citujú najprv ustanovenia zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a následne zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a ustanovenia zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch. Rovnako podľa obvineného nie je zrejmé, ktoré konania v jednotlivých skutkoch sa viažu na ktoré ustanovenia konkurzného práva, ktoré je vo vzťahu k posudzovaniu trestnej zodpovednosti úpravou lex specialis a naplnenie trestnej zodpovednosti by prichádzalo do úvahy len cez zistenie porušenia takých povinností, ktoré úprava konkurzného práva správcovi špeciálne ukladá. U uvedeného dôvodu je podľa obvineného napadnutý rozsudok arbitrárny a nepreskúmateľný.

Podľa obvineného odvolací súd si mal objasniť otázku rozhodného konkurzného práva, ktoré sa viaže na posudzovanie trestnej zodpovednosti. Je toho názoru, že je potrebné aplikovať ôsmu časť - spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (účinnosť od 1. júna 2005), kde v ustanovení § 206 ods. 1 citovaného zákona konkurzy a vyrovnania vyhlásené, alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona a právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov. Doterajším právnym predpisom je zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní účinný do 31. mája 2005.

Obvinený dospel k záveru, že rozhodným právom je úprava zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní vzťahujúca sa na všetky konania úpadcu W. V. a.s., konkurz vyhlásený Krajským súdom v Banskej Bystrici (3. apríl 2000), úpadcu D. spol. s.r.o., konkurz vyhlásený Krajským súdom v Banskej Bystrici (16. máj 2003), úpadcu J. s.r.o., konkurz vyhlásený Krajským súdom v Banskej Bystrici (26. september 2001), úpadcu G. B. I. a.s., konkurz vyhlásený Krajským súdom v Banskej Bystrici (8. júl 1998), pričom skutočnosti o vyhlásení konkurzov sú overiteľné v obchodnom registri, ktorá evidencia má objektívnu povahu. Správne bolo v prvých dvoch skutkových vetách úpadcov W. V. a.s. a D. spol. s.r.o. uvedené rozhodné právo zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní účinný do 31. mája 2005 a nesprávne bolo v ostatných skutkových vetách úpadcov J. I. G. s.r.o. a G. B. I. a.s. uvedené rozhodné právo zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii účinného od 1. júna 2005. Chybné označenie rozhodného práva vyplývalo z omylu určenia rozhodného práva, kde kritériom nie je ustanovenie do funkcie správcu, ale vyhlásenie konkurzu alebo povolenie vyrovnania a tento omyl vyústil do neprehľadného právneho posudzovania práv a povinností obvineného a podradenie pod takú úpravu konkurzného práva, na ktorú sa nevzťahuje.

Krajský súd nedôvodne aplikoval povinnosti správcu pod právnu úpravu zák. č. 8/2005 Z. z. v súvislosti s odbornou starostlivosťou podľa § 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. a v súvislosti s povinnosťou uložiť peňažné prostriedky podliehajúce konkurzu na účet v banke s označením príslušnej konkurznej veci podľa § 10 ods. 1 zák. č. 8/2005 Z. z.

Uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 1 a aj § 10 ods. 1 zák. č. 8/2005 Z. z. je viazané cez „poznámku pod čiarou“ pod č. 1 na právny predpis, ktorým je zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z uvedeného dôvodu právna úprava tohto zákona a ustanovení § 3 ods. 1 a § 10 ods. 1 sa nevzťahuje na tie právne vzťahy, ktoré sú upravené zák. č. 328/1991 Zb. V tejto súvislosti uviedol, že poznámka pod čiarou má proklamatívnu povahu a musí byť rešpektovaná a ak by sa tak nestalo, nastala by pri aplikácii vada posudzovania (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky, sp. zn. 5Obo 115/2010). Rozhodným právom je úprava zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, a preto nemožno aplikovať ustanovenia zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch, ktoré sú naviazané na úpravu zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

V súvislosti s poznámkou pod čiarou poukázal na legislatívne pravidlá vlády a legislatívno-technické pokyny, kde je uvedené v časti „poznámky pod čiarou“ pod č. 22, že poznámky pod čiarou k príslušným odkazmi nie sú súčasťou právneho predpisu, majú informatívnu hodnotu, číslujú sa priebežne v súlade s číslovaním odkazov a ak sa odkazuje na právny predpis, alebo na jeho jednotlivé ustanovenia prvýkrát, uvedie sa v poznámke úplná citácia tohto právneho predpisu.

Obvinený preto dospel k záveru, že ak poznámka podľa číslovania odkazuje na konkrétny právny predpis (zák. č. 7/2005 Z. z.), nemôže sa obsah povinností správcov upravený v tomto zákone vzťahovať na tých správcov, ktorí postupujú v konkurzoch podľa starej právnej úpravy (zák. č. 328/1991 Zb.), lebo na túto úpravu a na tento postup sa tieto vzťahy správcov neviažu. Nemožno preto v dôsledku nesprávnej právnej aplikácie vyvodzovať také závažné skutočnosti, ktoré by z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti boli v neprospech obvineného.

Podľa obvineného úvahy o tom, či bol konkurz ekonomicky skončený, či bolo ukončené speňažovanie a či obvinený žiadal o súhlas na investovanie a či finančné prostriedky mohol obvinený investovať, sú takými zložkami právneho usudzovania súdu, ktoré vyžadujú aplikáciu relevantných ustanovení takeého rozhodného práva, ktoré na tieto vzťahy dopadá.

Právna úprava speňaženia majetku podstaty a konečnej správy a rozhodnutia o schválení konečnej správy je upravená v § 29 ods. 1, ods. 4 zák. č. 328/1991 Zb. a po právoplatnosti súdom vydaného uznesenia o schválení konečnej správy je súd kompetentným orgánom na vydanie rozvrhového uznesenia podľa § 30 zák. č. 328/1991 Zb., čo je zásadne odlišná právna úprava týchto postupov od právnej úpravy zák. č. 7/2005 Z. z., podľa ktorej správca vykonáva procedúry bez ingerencie súdu.

Ďalej v podanom dovolaní uviedol, že protiprávnosť konania obvineného má vyplývať z ustanovenia § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb., ktoré predpokladá povinnosť správcu vykonávať funkciu s odbornou starostlivosťou, pričom hypotéza tejto normy je všeobecná a abstraktná a jej obsahové vymedzenie je možné len cez špeciálnu a explicitne existujúcu zákonnú povinnosť (vzťah všeobecnej a abstraktnej normy a špeciálnej normy sa riadi zásadou lex specialis derogat lex generalis), pričom v danej súvislosti neexistuje ekvivalent špeciálnej normy vo vzťahu k skutkovo tvrdenej protiprávnosti a takáto povinnosť musí byť vo forme normatívneho príkazu alebo zákazu. Uviedol, že pojem odborná starostlivosť je norma všeobecná a abstraktná, účelom konkurzu je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku a takto všeobecne definovaný účel neobsahuje žiadny explicitne uvedený príkaz ani zákaz a cieľom konkurzu je pomerné uspokojenie veriteľom z dlžníkovho majetku. Preto zodpovednosť z domnalej protiprávnosti nevyplyva z objektívnej stránky skutkovej podstaty ustanovenia § 238 Trestného zákona a v trestnom práve hmotnom platí absolútny zákaz dotvárania práva (extenzívny výklad). Ide o zákaz analógie v neprospech obvineného.

Podľa obvineného nemožno zobrať z iného zákona všeobecné a abstraktné ustanovenia (§ 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. v spojení s účelom tohto zákona) a podradiť ich pod skutkovú podstatu trestného činu formou neprípustnej analógie, lebo skutková podstata predpokladá existenciu explicitne vyjadrenej povinnosti alebo zákazu. Išlo tu o výrazný prípad svojvôle.

Rovnopis dovolania obvineného bol v zmysle § 376 Trestného poriadku doručený na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici, ktorý vo svojom vyjadrení zo 6. augusta 2015 uviedol, že krajský súd vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu súdu prvého stupňa a jeho konštatovania, že súdom ustanovený správca konkurznej podstaty porušil povinnosť ustanovenú v § 8 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, keď pri výkone svojej funkcie, ktorou spravoval cudzí majetok, nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v štyroch prípadoch spôsobil tak inému škodu.

Z rozsudku krajského súdu podľa krajskej prokuratúry ani nevyplyva, že by krajský súd pri týchto čiastkových skutkoch jedného pokračovacieho trestného činu posudzoval uvedené konanie správcu konkurznej podstaty podľa zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, účinného od 1. júla 2005. Generálny prokurátor Slovenskej republiky vo svojom dovolaní preto podľa krajského prokurátora nenamietal nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, ale poukázal na neskoršiu sprísnenú právnu úpravu uvedenú v ustanovení § 10 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii účinnú od 1. júla 2005 a v ustanovení § 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch len v súvislosti s preukázaním uzrokovania obvineného s možným následkom jeho konania v zmysle nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona, ktorý bol správcom konkurznej podstaty aj za účinnosti novej sprísnenej zákonnej úpravy konkurzov. Podľa prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. sa na konkurzy uvedené v rozsudku vzťahoval zák. č. 328/1991 Zb. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici má preto za to, že neboli preukázané dôvody dovolania uvedené obvineným podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), na základe predloženého spisového materiálu a po preskúmaní obsahu dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky a dovolania obvineného Mgr. V. K. zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenými subjektmi (§ 369 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku) a v zákonom stanovenej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň z obsahu dovolania zistil, že sú dané dôvody dovolania uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obžaloba prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo 17. januára 2013, č. Kv 62/10 - 65, kládla obvinenému Mgr. V. K. za vinu, konaním popísaným v bodoch 1/ až 4/, spáchanie úmyselného pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 10. júna 2013, sp. zn. 1T/4/2013, uznal obvineného Mgr. K. za vinného v zmysle podanej obžaloby.

Na podklade odvolania podaného proti prvostupňovému rozsudku obvineným K., Krajský súd v Žiline rozsudkom z 18. septembra 2014, sp. zn. 3To/29/2014, uznal obvineného, v podstate na nezmenenom skutkovom základe za vinného z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 238 Trestného zákona. Určitá úprava ustálených skutkov oproti rozsudku okresného súdu spočívala v tom, že v bodoch 1/ a 2/ krajský súd vložil do skutkových viet slová ...“ resp. § 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch.... „, a v bodoch 3/ a 4/ nahradil slová „, § 8 ods. 2 Zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov...“ slovami ... „,§ 3 ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch.... „,

Protiprávne konanie obvineného podľa oboch súdov malo spočívať v tom, že obvinený neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky z účtu úpadcov na účet nebankovej spoločnosti D. a takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov spôsobil úpadcom škodu.

Rozdielnosť v právnom posúdení zistených skutkových okolností medzi súdmi prvého a druhého stupňa v podstate spočívala v posúdení, či ide o konanie úmyselné alebo nebanlivostné.

Trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku v základnej skutkovej podstate sa

dopustí páchatel', ktorý inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť, alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu, alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať, alebo spravovať cudzí majetok.

Trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 238 Trestného zákona spácha ten, kto z nedbanlivosti inému spôsobí značnú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, a potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Pre správne právne posúdenie, či obvinený Mgr. K. naplnil zákonné znaky žalovaného trestného činu, či už v úmyselnej, alebo nedbanlivostnej forme, je nevyhnutné ozrejmiť si, ktoré rozhodné právo konkurzných zákonov je potrebné zobrať za podklad na posúdenie právnych vzťahov, ktoré sa viažu k skutkovej podstate trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku a to vo vzťahu k naplneniu znaku skutkovej podstaty tohto trestného činu, „..... že páchatel' poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť....“. Naplnenie trestnej zodpovednosti totiž prichádza do úvahy len cez zistenie porušenia takých povinností, ktoré úprava konkurzného práva správcovi špeciálne ukladá.

Podľa spoločných, prechodných a záverečných ustanovení a konkrétne ustanovenia § 206 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, účinného od 1. júna 2005, konkurzy a vyrovnania vyhlásené, alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších predpisov. Doterajším právnym predpisom je zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ktorý bol účinný do 31. mája 2005.

Konkurz úpadcu W. V., a.s. bol vyhlásený 3. apríla 2000, konkurz úpadcu D. spol. s r.o bol vyhlásený 16. mája 2003, konkurz úpadcu J., s r.o. bol vyhlásený 26. septembra 2001 a konkurz úpadcu G. B. I., a.s. bol vyhlásený 8. júla 1998, teda všetky konkurzy boli vyhlásené za účinnosti zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (účinný od 1. októbra 1991).

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací konštatuje, že protiprávnosť konania obvineného spočíva v tom, že neoprávnene investoval a vložil finančné prostriedky..., alebo ako to uvádza v dovolaní prokurátor „.....nepovoleným a nezákonným spôsobom investoval...“ je potrebné z právneho hľadiska posudzovať cez protiprávnosť, ako ju ustálil zákonodarec v ustanovení § 8 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, keď stanovil povinnosť správcu vykonávať funkciu s odbornou starostlivosťou.

V posudzovanom prípade, ako je uvedené vyššie, s poukazom na spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, účinného od 1. júna 2005, nie je možné aplikovať povinnosti správcu konkurznej podstaty pod právnou úpravu zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch, v súvislosti s odbornou starostlivosťou a v súvislosti s povinnosťou uložiť finančné prostriedky úpadcu na účet v banke (§ 10 ods. 1), pretože právna úprava tohto zákona sa nevzťahuje na právne vzťahy, ktoré sú upravené ešte starou právnou úpravou.

Úprava povinnosti správcu v ustanovení § 8 ods. 2 „s odbornou starostlivosťou“ je všeobecná a abstraktná a jej obsahové vymedzenie je možné len cez špeciálnu a explicitne existujúcu zákonnú povinnosť (objektívna stránka skutkovej podstaty § 237, § 238 Trestného zákona... poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť...) Musí ísť o povinnosť konkrétne existujúcu v špeciálnej norme zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorá explicitne musí byť pre potreby trestnej zodpovednosti vo forme normatívneho príkazu alebo zákazu. Krajský súd v dovolaní napadnutom rozsudku neuviedol (neurobil tak ani prokurátor v obžalobe, ani okresný súd), ktorú explicitne vyjadrenú povinnosť, alebo zákaz, tak ako ju predpokladá skutková podstata žalovaného trestného činu obvinený porušil. Je potrebné súhlasiť s dovolacou námietkou obvineného, že oba konajúce sudy protiprávnosť konania obvineného vyvodili zo znaku odborná starostlivosť, v spojení s účelom a cieľom konkurzu, teda usporiadaním majetkových pomerov úpadcu a pomerným uspokojením veriteľov z dlžníkovho

majetku. V trestnom práve hmotnom však platí absolútny zákaz dotvárania práva (extenzívny výklad).

Nová právna úprava oproti starej má špeciálne ustanovenie § 91 ods. 5, ktoré má formu imperatívu... výťažok zo speňaženia podliehajúci konkurzu správca uloží na účet v banke. Táto povinnosť, pokiaľ by tak bola uvedená v zákone o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb., by bola nepochybne naplnením zodpovednosti ako existujúci príkaz konania s odbornou starostlivosťou.

Retroaktivita je v demokratických štátoch možná, len pokiaľ je v prospech subjektov práva. Výnimočne sa uplatňuje predovšetkým v oblasti trestného práva. Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase spáchania trestného činu. Neskorší zákon sa použije, pokiaľ je to v prospech páchatel'a, teda keď je neskorší právny predpis pre páchatel'a priaznivejší (spáchaný čin sa posudzuje miernejšie alebo zaniká jeho trestnosť). Takúto úpravu obsahuje aj Ústava Slovenskej republiky v čl. 50 ods. 6. V prípade obvineného Mgr. K., je neskoršia právna úprava nepriaznivejšia, preto bolo potrebné postupovať v zmysle konkurzného zákona účinného v čase spáchania skutkov.

Z hľadiska skúmania subjektívnej stránky konania obvineného Mgr. V. K., Okresný súd Banská Bystrica, a s jeho názorom sa stotožnil aj dovolateľ - prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, dospel k názoru, že obvinený sa trestnej činnosti dopustil v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona.

Podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona je trestný čin spáchaný v nepriamom úmysle, ak páchatel' vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Obvinený Mgr. V. K., podľa názoru súdu I. stupňa i názoru prokurátora vyjadreného v podanom dovolaní, svojimi zmenkovými obchodmi jednoznačne vedome podstupoval riziko straty vložených prostriedkov, teda z hľadiska posudzovania subjektívnej stránky, obvinený si bol nielenže plne vedomý rizika straty vložených peňazí, ale s takýmto možným následkom bol aj uzročený.

Krajský súd v Žiline naopak, v rámci odvolacieho konania, pri posudzovaní zavinenia ako podstatnej zložky subjektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, dospel k názoru, že obvinený sa konania dopustil z nedbanlivosti podľa § 16 písm. a/ Trestného zákona. Konštatoval, že ak obvinený bez oprávnenia (? vid' dôvody vyššie) vložil peňažné prostriedky do rizikovou omnoho viac ohrozenej inštitúcie ako boli bežné banky, musel si byť vedomý aj omnoho väčšieho rizika ich zhodnotenia. Na preukázanie tohto typu zavinenia postačuje neprimeranosť dôvodov, pre ktoré sa páchatel' spolieha, že k následku nedôjde.

Kritériom nedbanlivosti je zachovanie určitej miery opatrnosti, ktorú je schopný vynaložiť páchatel' v konkrétnom prípade. Primeranosť dôvodov, na ktoré sa páchatel' spoliehal, že nespôsobí porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom je treba vždy posudzovať podľa toho, ako sa situácia javila páchatel'ovi a to nielen z hľadiska jeho znalostí a skúseností, ale aj vzhľadom k vonkajším okolnostiam konkrétného prípadu.

Odvolací súd vychádzal pri hodnotení subjektívnej stránky trestného činu predovšetkým z objektívneho hľadiska nedbanlivosti (teda zachovanie povinnej miery opatrnosti), avšak dôsledne sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré vyplynuli z obsahu jednotlivých dôkazov, predovšetkým tých, ktoré sa týkajú činnosti spoločnosti D., a.s. a ako sa táto činnosť javila obvinenému.

Bola to akciová spoločnosť, ktorá vykonávala činnosť najmä investičnú. Špecifikum tejto spoločnosti bola v tom, že získané zdroje D.u spracovala spol. D. H. o.c.p., a.s., ktorá mala licencie NBS a podliehala jej kontrole. Podnikanie správcov začalo niekedy v roku 2006, pričom táto spoločnosť ponúkala v rámci uzavretých zmenkových obchodov výnosové podmienky rôzne, aby to bolo pre správcov zaujímavé, výnosovosť bola vyššia ako v banke, bolo to medzi 2,5 - 3 %. Sám odvolací súd vo svojom rozhodnutí uznáva úspešnosť obdobných transakcií, aké realizoval aj obvinený v

posudzovanom prípade. Problémy spoločnosti nastali na jar 2009, keď sa vplyvom krízy prejavilo meškanie niektorých ich investičných projektov, v dôsledku čoho sa snažili s V. O., a.s. dohodnúť reštrukturalizáciu úverov. V septembri 2009 spoločnosť nesplatila časť jednej splátky úveru, následne V. O., a.s. vyhlásila predčasnú splatnosť všetkých úverov vo výške 70 mil. Sk.

Z výpovede svedka Ing. G. X. vyplýva, že zlá finančná situácia D.u nemusela byť trvalá, lebo gro finančných ziskov bolo v rukách obchodníka s cennými papiermi a stále bolo sľubované, že sú pripravené finančné operácie, z ktorých D. získa peniaze. Výpovedal, že insolventnosť D.u nastala pochybením analytikov spoločnosti, ktorí zanedbali svoje povinnosti, keď nepožiadali V. banku o predĺženie, alebo odloženie splatnosti úveru a veľká chyba sa stala, keď táto situácia nebola nahlásená poisťovni, hoci spoločnosť bola poistená proti insolventnosti.

Z uvedeného potom vyplýva, že pri posudzovaní miery opatrnosti obvineného a primeranosti dôvodov, pre ktoré sa spoliehal, že nenastane porušenie alebo ohrozenie zákonom chráneného záujmu, je nevyhnutné dôsledne skúmať, či bol objektívne schopný rozpoznať nebezpečenstvo spočívajúce v nespoľahlivosti finančnej investície prostredníctvom spoločnosti D.. a.s. V minulosti a to aj vo vzťahu k iným správcom konkurzných podstát boli obdobné transakcie úspešné a nik vtedy v konaní správcov nevidel žiadnu protiprávnosť.

Najvyšší súd nemá pochybnosti a nemal ich ani odvolací súd o tom, že obvinený konal s dobrým úmyslom zveľadiť majetok úpadcov, tým zlepšiť uspokojenie veriteľov a zvýšiť aj svoju odmenu správcu, čo nie je protizákonné.

Pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu je nevyhnutná tiež existencia príčinnej súvislosti medzi konaním obvineného Mgr. K. a spôsobeným následkom.

Obvinený mal porušením povinností správcu konkurznej podstaty v 4 prípadoch spôsobiť úpadcom škodu vo výške 3,2 mil. Eur. Podľa názoru dovolacieho súdu doposiaľ nebolo v konaní ustálené, v čom má spočívať porušenie povinností obvineného ako správcu a ktorý konkrétny právny predpis, zákon, normu mal svojím konaním porušiť. Pokiaľ ide o vznik spôsobenej škody, tiež je potrebné dôsledne skúmať, či k vzniku škody úpadcom došlo v dôsledku konania obvineného, prípadne konaním iných osôb. Na vzniku škody sa mohli podieľať svojím konaním aj iné osoby v rámci činnosti spoločnosti D., a.s.

Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline bol porušený zákon a preto na podklade dovolania obvineného a prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky rozhodol tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/29/2014, z 18. septembra 2014 ako aj ďalšie rozhodnutia, na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a vrátil vec krajskému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

V rámci nového prerokovania veci bude potrebné starostlivo hodnotiť všetky významné doposiaľ zistené skutkové okolnosti, ktoré budú podkladom pre správne právne posúdenie objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.